

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAT

SESSION DE 1955-1956

SEANCE DU 3 MAI 1956

Proposition de loi modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, en ce qui concerne le minimum exonéré et les réductions pour charges de famille à la taxe professionnelle.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 30 mars 1956 modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, en matière d'imposition des revenus professionnels des époux, a porté gravement atteinte au principe de l'égalité fiscale. S'il faut se réjouir que la progressivité de la taxe professionnelle ait été réduite, selon l'évaluation du Ministre des Finances, en faveur de quelque 600.000 contribuables, on déplore qu'elle ait été intégralement maintenue pour 1.700.000 autres. En fait, la loi du 30 mars 1956 introduit un régime discriminatoire pour le calcul de la base imposable à la taxe professionnelle : tandis que le principe du cumul des revenus professionnels des époux est maintenu pour l'immense majorité des contribuables, une dérogation n'est prévue qu'en faveur de certains salariés.

Au cours de la discussion du projet n° 311, le Ministre a reconnu lui-même la nécessité de corriger la trop grande différence entre le régime fiscal des non-salariés et celui des salariés à la suite de l'adoption de la réforme proposée. Et il annonça même, en séance publique du Sénat, le 8 mars dernier, qu'un projet, rencontrant nos objections, était à l'étude.

Nous nous rendons parfaitement compte que le temps fait défaut pour procéder à la refonte de notre système d'impôts sur le revenu, afin d'y rétablir intégralement l'égalité fiscale, en appliquant cette refonte dès l'exercice 1956, pour lequel la loi du 30 mars 1956 a été rendue applicable. Force nous est donc, en attendant que puisse être adopté un régime de taxation de tous les revenus profes-

ZITTING 1955-1956

VERGADERING VAN 3 MEI 1956

Wetsvoorstel tot wijziging van de samengeschoolde wetten betreffende de inkomstenbelastingen, voor zover betreft het vrijgesteld minimum en de verminderingen wegens gezinslasten in zake bedrijfsbelasting.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De wet van 30 Maart 1956 tot wijziging van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen, inzake aanslag van de bedrijfsinkomsten der echtgenoten, heeft ernstig afbreuk gedaan aan het beginsel van de fiscale gelijkheid. Wel verheugt het ons dat de progressiviteit van de bedrijfsbelasting, volgens de raming van de Minister van Financiën, voor zowat 600.000 belastingplichtigen werd verlaagd, maar toch betreuren wij het dat zij geheel dezelfde bleef voor 1.700.000 anderen. Feitelijk voert de wet van 30 Maart 1956 een verschillende regeling in voor de berekening van de grondslag der bedrijfsbelasting : terwijl het beginsel van samenvoeging der bedrijfsinkomsten van de echtgenoten gehandhaafd blijft voor de overgrote meerderheid van de belastingplichtigen, wordt er slechts van afgeweken ten gunste van sommige loontrekkenden.

Tijdens de behandeling van het ontwerp n° 311 heeft de Minister zelf toegegeven dat het nodig is het al te grote verschil te overbruggen, dat tussen de fiscale regeling voor niet-loontrekkenden en loontrekkenden is ontstaan ingevolge de goedkeuring van de voorgestelde hervorming. Op 8 Maart jongstleden heeft hij in de Senaat zelfs medegedeeld dat er een ontwerp in studie was, waarbij met onze bezwaren rekening wordt gehouden.

Wij geven er ons ten volle rekenschap van dat de tijd ontbreekt om inzake inkomstenbelastingen de gelijkheid geheel en al te herstellen door een hervorming tot stand te brengen, die evenals de wet van 30 Maart 1956, met het dienstjaar 1956 zou ingaan. In afwachting dat het mogelijk wordt een aanslagstelsel aan te nemen voor al de bedrijfsinkomsten, ongeacht hun herkomst, waarbij

sionnels, quelle que soit leur source, satisfaisant pleinement aux principes d'égalité fiscale et de justice familiale — on pourrait, à cet égard, étudier le système français du « quotient familial », — de proposer un régime accordant, dès l'exercice 1956, aux contribuables exclus du bénéfice de la loi du 30 mars 1956, un avantage correspondant approximativement à celui que les bénéficiaires de cette loi tirent de la suppression du cumul des revenus des époux.

Cet avantage peut être obtenu le plus simplement en augmentant légèrement, dans le cas où les revenus des époux restent cumulés pour le calcul de la taxe professionnelle, d'une part le minimum exonéré (art. 25, § 5, des lois coordonnées), d'autre part la réduction d'impôt accordée pour le conjoint à charge (art. 49bis, § 1er, B, *ibid.*).

J. VAN HOUTTE.

Proposition de loi modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, en ce qui concerne le minimum exonéré et les réductions pour charges de famille à la taxe professionnelle.

Article Premier.

L'article 25, § 5, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est complété par un troisième alinéa ainsi conçu :

« Pour les contribuables dont les revenus professionnels sont cumulés avec ceux de leur conjoint, il est accordé une augmentation complémentaire de 15.000 francs. »

Art. 2.

Le premier alinéa du § 1er, B, de l'article 49bis des mêmes lois, est complété par la disposition suivante :

« Cette réduction est portée, en ce qui concerne la taxe professionnelle, à 15 p. c. pour le conjoint, si les revenus de celui-ci sont cumulés avec ceux du contribuable pour la détermination de l'assiette de l'impôt. »

Art. 3.

La présente loi est applicable à partir de l'exercice 1956.

J. VAN HOUTTE.
J. DUVIEUSART.
A.-E. JANSSEN.
V. LEEMANS.
L. VAN LAEYS.

de la fiscale gelijkheid en de billijkheid ten opzichte van de gezinnen volledig worden in acht genomen — in dit verband zou men het Franse stelsel van het « gezinsquotiënt » kunnen bestuderen — zijn wij dus wel verplicht een regeling voor te stellen om aan de belastingplichtigen, die niet onder de wet van 30 Maart 1956 vallen, met ingang van het dienstjaar 1956 een nagenoeg even groot voordeel te verlenen als de gerechtigden van de evengenoemde wet hebben verkregen door de afschaffing van de samenvoeging der inkomsten van de echtgenoten.

Wanneer de bedrijfsbelasting nog moet worden berekend op de samengevoegde inkomsten van de echtgenoten, kan dat doel het gemakkelijkst worden bereikt door enerzijds het vrijgestelde minimum (art. 25, § 5, der samengeschaalde wetten) en anderzijds de belastingvermindering voor de echtgenoot ten laste (art. 49bis, § 1, B, *ibid.*) enigszins te vergroten.

Wetsvoorstel tot wijziging van de samengeschaalde wetten betreffende de inkomstenbelastingen, voor zover betreft het vrijgesteld minimum en de verminderingen wegens gezinslasten in zake bedrijfsbelasting.

Eerste Artikel.

Artikel 25, § 5, van de samengeschaalde wetten betreffende de inkomstenbelastingen wordt aangevuld met een derde lid, luidende :

« Voor de belastingplichtigen wier bedrijfsinkomsten bij die van hun echtgenoot worden gevoegd, wordt een aanvullende verhoging met 15.000 frank verleend. »

Art. 2.

Het eerste lid van § 1, B, van artikel 49bis van dezelfde wetten wordt aangevuld als volgt :

« Deze vermindering wordt, wat de bedrijfsbelasting betreft, op 15 pct. gebracht voor de echtgenoot, wanneer zijn inkomsten bij die van de belastingplichtige worden gevoegd bij de berekening van de belastinggrondslag. »

Art. 3.

Deze wet is toepasselijk vanaf het dienstjaar 1956.